Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (prvá komora)

z 11. decembra 2024 *

„Ochranná známka Európskej únie – Prihláška obrazovej ochrannej známky Európskej únie Glashütte ORIGINAL – Absolútny dôvod zamietnutia – Nedostatok rozlišovacej spôsobilosti – Článok 7 ods. 1 písm. b) nariadenia (EÚ) 2017/1001“

Vo veci T-1163/23,

Glashütter Uhrenbetrieb GmbH – Glashütte/Sa., so sídlom v Glashütte (Nemecko), v zastúpení: D. von Schultz, advokát,

žalobkyňa,

proti

Úradu Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO), v zastúpení: V. Ruzek, splnomocnený zástupca,

žalovanému,

VŠEOBECNÝ SÚD (prvá komora),

v zložení: sudca I. Gâlea (spravodajca), vykonávajúci funkciu predsedu komory, sudcovia T. Tóth a S. L. Kalėda,

tajomník: R. Ūkelytė, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania,

po pojednávaní zo 17. septembra 2024,

vyhlásil tento

Rozsudok [1]

[*omissis*]

* Jazyk konania: francúzština.

[1] Uvádzajú sa iba tie body rozsudku, ktorých uverejnenie považuje Všeobecný súd za užitočné.

Právny stav

[*omissis*]

O druhej časti jediného žalobného dôvodu týkajúcej sa rozšírenia všeobecnej známosti mesta Glashütte v oblasti tradičných hodinárskych výrobkov na dotknuté virtuálne tovary a služby

[*omissis*]

37 Podľa judikatúry ak všetky ochranné známky zložené z označení alebo údajov, ktoré sa inak používajú ako reklamné slogany, údaje o kvalite a výrazy nabádajúce na nákup tovarov alebo služieb označených týmito ochrannými známkami, šíria vo svojej podstate a vo väčšom či menšom rozsahu objektívny odkaz, hoci aj jednoduchý, môžu byť napriek tomu schopné spotrebiteľa informovať o obchodnom pôvode dotknutých tovarov a služieb. Tak je to najmä v prípade, keď sa tieto ochranné známky neobmedzujú len na bežný reklamný odkaz, ale obsahujú určitú originalitu a výstižnosť, vyžadujú minimálne výkladové úsilie alebo spúšťajú rozpoznávací proces medzi dotknutou verejnosťou [rozsudky z 21. januára 2010, Audi/ÚHVT, C-398/08 P, EU:C:2010:29, body 56 a 57, a z 22. marca 2017, Hoffmann/ÚHVT (Genius), T-425/16, neuverejnený, EU:T:2017:199, bod 28].

38 Naopak označenie nie je také, aby plnilo základnú funkciu ochrannej známky, a teda nemá rozlišovaciu spôsobilosť v zmysle článku 7 ods. 1 písm. b) nariadenia 2017/1001, ak vytvorená spojitosť medzi jeho sémantickým obsahom a dotknutými tovarmi a službami je dostatočne konkrétna a priama, že zo strany príslušnej verejnosti toto označenie umožňuje okamžite identifikovať tieto tovary a služby [pozri v tomto zmysle rozsudky zo 16. mája 2013, Restoin/ÚHVT (EQUIPMENT), T-356/11, neuverejnený, EU:T:2013:253, bod 42, a z 27. júna 2013, International Engine Intellectual Property Company/ÚHVT (PURE POWER), T-248/11, neuverejnený, EU:T:2013:333, bod 20 a citovanú judikatúru].

39 Na konštatovanie neexistencie rozlišovacej spôsobilosti postačuje, že prihlasovaná ochranná známka označuje u spotrebiteľa vlastnosť tovaru alebo služby týkajúcu sa ich trhovej hodnoty, ktorá je, bez toho aby bola presná, informáciou propagačnej alebo reklamnej povahy, ktorú bude príslušná verejnosť vnímať predovšetkým ako takú, a nie ako údaj o obchodnom pôvode tovarov alebo služieb [pozri v tomto zmysle rozsudok z 30. júna 2021, Ceramica Flaminia/EUIPO – Ceramica Cielo (goclean), T-290/20, neuverejnený, EU:T:2021:405, body 41].

40 V tomto ohľade odvolací senát na jednej strane správne rozhodol, že názov Glashütte by u relevantnej verejnosti evokoval nemecké mesto známe výrobou vysokokvalitných hodiniek, ako to vyplýva z bodu 26 vyššie. Na druhej strane konštatoval, bez toho, aby to žalobkyňa namietala, že pojem „originál“ by evokoval myšlienku pravosti a vernosti originálu. Uvedený senát preto bez toho, aby sa dopustil nesprávneho posúdenia, konštatoval, že prihlasovaná ochranná známka ako celok by bola uvedenou verejnosťou vnímaná ako odkaz na výnimočné know-how a povesť špičkového hodinárskeho priemyslu mesta Glashütte, takže slovné prvky nemajú rozlišovaciu spôsobilosť.

41 Pokiaľ ide najmä o posúdenie rozlišovacej spôsobilosti ochrannej známky vo vzťahu k virtuálnym tovarom a službám, pre ktoré sa zápis žiada, treba vychádzať z toho, že príslušná verejnosť bude v zásade vnímať virtuálne tovary a služby rovnakým spôsobom, ako vníma zodpovedajúce skutočné tovary a služby. Rozhodujúca je preto povaha dotknutých tovarov a služieb. Ak teda virtuálne tovary iba vyjadrujú skutočné tovary alebo ak virtuálne tovary vyjadrujú alebo

napodobňujú funkcie skutočných tovarov, alebo ak virtuálne služby napodobňujú funkcie skutočných služieb vo virtuálnom svete, v zásade je možné preniesť vnímanie skutočných tovarov a služieb príslušnou verejnosťou na zodpovedajúce virtuálne tovary a služby. Možnosť takéhoto prenesenia sa však musí posudzovať individuálne, pričom sa musí zohľadniť osobitná povaha dotknutých virtuálnych tovarov a služieb.

42 V prejednávanej veci treba pripomenúť, že verejnosť, vo vzťahu ku ktorej odvolací senát posudzoval rozlišovaciu spôsobilosť prihlasovanej ochrannej známky, sa obmedzuje na nemeckú verejnosť, ktorá pozná mesto Glashütte, a teda všeobecnú známosť tohto mesta v oblasti výroby hodiniek, a ktorá chápe význam bežného pojmu „originál“. Okrem toho dotknuté virtuálne tovary a služby odkazujú na skutočné hodinárske výrobky a ich príslušenstvo, a preto môžu predstavovať zodpovedajúce skutočné tovary a služby alebo napodobňovať ich funkcie. V dôsledku toho, keď sa táto verejnosť stretne s uvedenými virtuálnymi tovarmi a službami, bude priamo vnímať prihlasovanú ochrannú známku ako logické rozšírenie dobrého mena mesta Glashütte, pokiaľ ide o tradičné hodinárske výrobky, a táto ochranná známka v nej bude vyvolávať rovnaké pozitívne pocity, pokiaľ ide o kvalitu a pravosť virtuálnych tovarov a služieb, ako je to v prípade kvality a pravosti skutočných tovarov a služieb.

43 Odvolací senát preto bez toho, aby sa dopustil nesprávneho posúdenia, rozhodol, že prihlasovaná ochranná známka nemá rozlišovaciu spôsobilosť v zmysle judikatúry uvedenej v bodoch 38 a 39 vyššie, pretože ju príslušná verejnosť nemôže vnímať ako označenie obchodného pôvodu dotknutých tovarov a služieb, ale skôr ako propagačnú informáciu o kvalite a pravosti týchto tovarov a služieb, ktorú sprostredkúva odkaz na mesto Glashütte a jeho všeobecnú známosť v oblasti hmotných hodinárskych výrobkov.

44 Tvrdenia žalobkyne nemôžu tento záver spochybniť.

45 Po prvé hoci je nesporné, že všeobecná známosť mesta Glashütte v oblasti tradičných hodinárskych výrobkov sa v súčasnosti nevzťahuje na oblasť virtuálnych hodinárskych výrobkov, ako to tvrdí žalobkyňa, faktom zostáva, že dotknuté tovary a služby sa výslovne týkajú hodinárskych výrobkov a ich príslušenstva.

46 Ako správne uviedol odvolací senát, dotknuté tovary a služby pozostávajú z virtuálnych tovarov týkajúcich sa hodinárskych výrobkov a ich príslušenstva, ako aj z maloobchodného predaja a poskytovania týchto virtuálnych tovarov. Prihlasovaná ochranná známka sa preto bude dobre používať v súvislosti s virtuálnymi tovarmi a službami, ktoré môžu vyjadrovať rovnaké skutočné tovary a služby ako tie, pre ktoré je názov mesta Glashütte známy, alebo napodobňovať funkcie neskôr uvedených.

47 Po druhé treba zamietnuť aj tvrdenie žalobkyne, že odvolací senát nezohľadnil podstatný rozdiel medzi skutočnými a virtuálnymi tovarmi.

48 Odvolací senát vysvetlil, že virtuálne tovary sa týkajú nehmotných predmetov používaných v online alebo virtuálnom prostredí. Dodal, že tieto produkty môžu predstavovať skutočné produkty, vyjadrovať a napodobňovať funkcie skutočných produktov alebo vyjadrovať predmety, ktoré nemajú skutočné ekvivalenty.

49 Pokiaľ ide o tvrdenie žalobkyne, založené na „podstatnom rozdiele“ medzi skutočnými hodinárskymi výrobkami a dotknutými virtuálnymi tovarmi, ktoré sú digitálnymi súbormi, žalobkyňa neuvádza, ako by tento rozdiel zmenil vnímanie príslušnej verejnosti, keďže zostáva

preukázané, že názov Glashütte je všeobecne známy v oblasti tradičných hodinárskych výrobkov, konkrétne v oblasti skutočných tovarov, ktoré dotknuté virtuálne tovary majú tendenciu predstavovať alebo ktorých funkcie sa snažia napodobniť.

50 Po tretie treba zamietnuť tvrdenie žalobkyne týkajúce sa neprekrývania sa verejnosti, ktorá má záujem o skutočné hodinky, a tou, ktorá má záujem o virtuálne hodinky a súvisiace služby.

51 Okrem toho, že žalobkyňa neodôvodnila tvrdenie uvedené v bode 50 vyššie, nepreukázala, prečo príslušná verejnosť, ktorá má záujem o tradičné hodinárske výrobky a je si vedomá všeobecnej známosti mesta Glashütte v tejto oblasti, nemá záujem o virtuálne hodinárske výrobky a naopak.

52 Druhú časť jediného odvolacieho dôvodu treba preto zamietnuť ako nedôvodnú.

[*omissis*]

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (prvá komora)

rozhodol takto:

1. Žaloba sa zamieta.

2. Glashütter Uhrenbetrieb GmbH – Glashütte/Sa. je povinná nahradiť trovy konania.

Gâlea Tóth Kalėda

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu z 11. decembra 2024.

Podpisy